

Μαλκολμετά ή παραθαλασσία (*Malcolmia maritima* L.).

Ίβερις ή πικρά (*Iberis amara* L.).

Όξαλης ή νέουσα (*Oxalis cernua* Thunb.).

Άμυγδαλέα ή κανή (*Amygdalus communis* L.).

Καλανδίς ή φαρμακευτική (*Calendula officinalis* L.).

Ναρδοσμία ή ήδύοσμος (*Nardosmia fragrans* L.).

6') μεσοσύντος δὲ τοῦ μηρός.

Κύαρος ή κοινός (*Faba vulgaris* Gártn.).

Ψευδοσάφνη ή έκκρεμής (*Viburnum Tinus* L.).

Ψευδοσάφνη ή έκκρεμής (*Vib. suspensum* Hort.).

Βουγκαινιόλλεια ή εύπρεπής (*Bougainvillea spectabilis* Willd.).

Έξηχολούθησαν δ' ἀνθοῦντα καὶ κατὰ τὸν Ιανουάριον πάντα δσα καταλέγονται φυτὰ ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Δεκεμβρίου π. ἔ. αὐτοφυῆ τε καὶ κηπευτά.

Ἐν Αθήναις τῇ 19/31 Ιαν. 1892.

Θ. Δε. Χελδράτζ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Φεβρουάριος 1892.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὸν ληξαντα μῆνα συγεκροτήθη τακτικὴ συνεδρία.

Ἐγένοντο δὲ τὰ ἔξι γε ἀναγνώσματα.

Οἱ κ. Δ. Βικέλας ἀντεπιστέλλον μέλος ἀνέγνω μελέτην, «τὰ Παρίσια καὶ ἡ ἐλαφρὰ φιλολογία.»

Οἱ κ. Μ. Χρυσοχόος, πάρεδρον μέλος ὥμιλησε περὶ τῆς Πρασιάδος λίμνης.

Οἱ κ. Α. Διορθός Κυριακὸς πάρεδρον μέλος ὥμιλησε περὶ τῆς γερμανικῆς θεολογίας.

Ἐπαναληφθεισῶν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐσπερίδων οἱ κ. Π. Πρωτοπαπάδακης ώμιλησε περὶ τοῦ Ισθμοῦ τῆς Κορίνθου.

Οἱ Σύλλογος τῶν Κυριῶν ὑπέρ τῆς γυναικείας παιδεύσεως προέτεινε τῷ Συλλόγῳ καὶ ὁ Σύλλογος παρεδέξατο διπλας κατὰ πᾶν Σάββατον γλυνωτας ἐν τῷ Συλλόγῳ θρησκευτικαὶ δριμίαι. Τὰς θρησκευτικὰς δριμίας ἀνέλαβον οἱ κ. κ. Α. Διορθός Κυριακὸς καὶ Ιγν. Μοσχάκης καὶ

ἔναρξις τούτων ἐγένετο τῇ 29 Φεβρουαρίου διὰ τοῦ κ. Α. Διομήδους Κυριακοῦ.

Ο Σύλλογος συνῆψε σχέσεις μετὰ τοῦ ἐν Πετρουπόλει Παλαιστίνου Συλλόγου καὶ μετὰ τῆς ἐνταῦθα ἀδελφότητος τῶν θυγατέρων τοῦ Ἐπουράνιου Βασιλέως.

Ἀπεστάλη ἔκθεσις τῆς ἔξελέγξεως τῆς ἐν Καλάμαις σχολῆς τῶν ἀπόρων παῖδων, μαρτυροῦσα περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς αὐτοῦ σχολῆς.

Ἀνετέθη εἰς τὴν Ἐφορίαν τοῦ Συλλόγου ὅπως συγγενοῦθῇ μετὰ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοΐκῶν Ἐπαριθμῶν περὶ τῆς προσεχοῦς ἐκδρομῆς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τμῆμα Φυσιογνωστικόν. Δύο συνεργοτήθησαν συνεδρίαι. Κατὰ τὴν πρώτην τούτων ὁ κ. Ι. Βάρβας ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῆς τελευταίας ἐν Ἀθήναις ἐπιδημίας τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ βασιζόμενος ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, ὃς συνέλεξεν ως μέλος τῆς εἰδικῆς διορισθείσης ἐπιτροπείας, ἀπεφήνατο ὅτι ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ Μέσατος παραδεδεγμένης ὁδοῦ ή μετάδοσις τοῦ μολύσματος γίνεται καὶ διὰ τοῦ ἀέρος. Ως ἐστίας δὲ παραγωγοὺς τούτου θεωρεῖ τὰς ἐκτὸς μὲν τῆς πόλεως ἀποκομιζόμενας ἄλλ' ἀτυχῶς ἀμέσως περὶ αὐτὴν βιπτομένας ἀκαθαρσίας, τὰς ἀνευχωροσταθμίσεως καὶ κανονικῆς κλίσεως κατασκευαζόμενους ὑπονόμους, γενομένους δοχεῖα τοῦ βόθρου τῶν πλείστων οἰκιῶν, ἵδια δὲ τὴν ἐν τῷ ὁδῷ Ἀθηνᾶς διανοιγθεῖσαν τάφρον τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου. Ο κ. Βάρβας ὑπέβαλε καὶ στατιστικὰς σημειώσεις τῶν προσβληθέντων ἀτόμων, καθ' ὃς ἐκ τούτων οἱ ἡμίσεις ἀνήκουσιν εἰς μαθητὰς διαφόρων σχολείων πλὴν τοῦ Ἀρσακείου. Εκ τῶν τυμράτων τῆς πόλεως τὸ μᾶλλον προσβληθὲν εἶναι τὸ 'Γ', κατὰ δεύτερον λέγον τὸ 'Ε' καὶ ὀλίγιστα πάντων τὸ 'Α'.

Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Κ. Μητσόπουλος ἀνέπτυξε τὰ περὶ σεισμικῶν χεντρῶν ἐν Ελλάδι καὶ Τουρκίᾳ, παραδέχεται δ' ἐννέα τοιαῦτα σείοντα ἀνεξαρτήτως τὸ ἐν τοῦ ἑτέρου τὸ ἔδαφος τῆς Ελλάδος, τῶν νῆσων τοῦ Αιγαίου καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ασίας.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ὁ κ. Θ. Χέλδραιχ, ὑπέβαλεν ἀναχοίνωσιν τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἀντεπιστέλλοντος μέλους κ. Ξ. Νίδερ, περὶ τῆς πηγῆς Κρυονέρης, ἥτις ἀημοσίευεται ἐν τῷ παρόντι τεύχει.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μιχ. Λάμπρος ὄριλήσας περὶ τῶν ἐξ αἴματος

βροχῶν καὶ ἀναπτύξας πῶς αὗται προέργουνται ἐκ κηλίδων δηλ. τῆς κάμπης τῆς Φαινηγέσεως τοῦ κάρδου, ἀνέφερε περίεργον παράδοσιν τῆς Ἀνάφης, καθ' ἣν αἱ κηλίδες αὗται λέγονται αἷμα Χριστοῦ. Κατόπιν ὁ κ. Δευτεραῖος ὥριλησε περὶ τοῦ δαμακλισμοῦ καὶ παραγωγῆς δαμακλείου ὅλης ἐξ αἰγῶν. Ἀνέφερε δὲ πειράματα αὐτοῦ ἐπιτυχόντα ἐνταῦθα καὶ ἀνέπτυξε τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἐξ αἰγῶν δαμακλισμοῦ καὶ κυρίως τὴν ἀποφυγὴν τῆς φυρατιώσεως. Ἐν τέλει ὁ κ. Γερμανὸς ὡς εἰσηγητὴς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέφερε περὶ τοῦ λεξιλογίου τῶν ὄνομασιῶν τῶν ἑλληνικῶν φυτῶν τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Χελόραχ¹ καὶ ἐξῆρε τὴν σκοπιμότητα τῆς συγγραφῆς. Προσέθηκε δ' ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται τὴν ἔκδοσιν καὶ τὸ τμῆμα ὅμοιόροντας παρεδέξατο τὴν γνώμην ταύτην.

Τμῆμα Φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικόν. Μίαν τὸ τμῆμα τοῦτο συνεκρότησε συνεδρίαν.

Ο. κ. Πανταζίδης, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ τμῆμα διόρθωσίν τινα τοῦ 48 στίχου τοῦ «Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ» ἔχοντος ὡς ἐξῆς :

‘Αλλ’ οὐδ’ ἐμός τοι τοῦ ξανιστάναι πόλεως

Δίχ’ ἔστι θάρσος πολν γ’ ἐν ἐνδείξω τὶ δρῶ.

Ο. κ. Πανταζίδης θεωρεῖ ὡς νοσοῦν τὸ χωρίον τοῦτο, ἔξοβελίζει τὰς λέξεις τῇ δρῶ καὶ ἀντικαθιστᾶ αὐτὰς διὰ τῆς λέξεως παρών.

Ο. κ. Σπυρίδων Λάρυπρος παρουσίασεν εἰς τὸ τμῆμα μικρὸν λεξικὸν Ἑλληνοαλβανικόν, γραφέν ὑπὸ τοῦ Μάρκου Βότσαρη ἐν Κερκύρᾳ, διωρυθέν δὲ τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ Pouqueville, διστις ἔχει γράψει ἴδιοχείρως καὶ τὴν ἀκόλουθον φράσιν : «Ce lexique est écrit de la main de Marc Botzaris à Corfou 1809 devant moi» Pouqueville. Τὸ διγλωσσον τοῦτο λεξικὸν θέλει δημοσιεύσει πιθανῶς ἡ Ἐθνολογικὴ Εταιρία ἐν καιρῷ καταλλήλῳ.

Εἶτα ὁ κ. Βάλβης ἐπανήλθεν εἰς προτέραν διόρθωσίν του εἰς τινα στίχον τοῦ «Οἰδίποδος Τυράννου.» Μεθ' δὲ ὁ κ. Νικόλ. Πολίτης ὑπεστήριξεν διτε τὰ ἐν τῷ 47ῳ χεφαλαίῳ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας μνημονεύμενα συγκεχωρημένα μέταλλα, ών ἡ σημασία παρενοτίη, εἰνε αἱ ἄλλως λεγόμενα καινονομίαι, διαστελλόμεναι τῆς ἄλλης κατηγορίας τῶν μεταλλείων τῶν ἔργασίμων (ἥτοι ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν) καὶ τῶν ἀναστάξιμων (ἥτοι τῶν ἐξηντλημένων καὶ ἐγκαταλειμμένων.)

Τμῆμα Νομικὸν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Συνήλθε διε εἰς συνεδρίαν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρώτην συνεδρίαν διηλήσευ ὁ κ. Ἐπ. Ἐμπειρικός ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀφομοιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου περὶ συγκρόνσεως πλείων πρὸς τὸν Ἀγγλικόν. Ἐξετάσας πρακτικῶς τὸ ζητήμα διπήντησε διὰ μακρῶν εἰς τὸν κ. Χρυσανθόπουλον, διστις βασισθεὶς

ἐπὶ τῆς θεωρίας ἐκηρύχθη ἐναντίος τῆς ἀφομοιώσεως ταύτης. Ὅπεστήριξε κατόπιν κατὰ σειράν πάντα τὰ ὑπὲρ τῆς προτάσεως του ἐπιχειρήματα, ὑπέδειξε τὰ ἐπακολουθήσοντα ὡφελήματα ἐκ τῆς καὶ παρ' ἡμῖν ἴσχυος τοῦ ἀγγλικοῦ νόμου, δι' οὗ τοσαύτας καταπληκτικάς ἐποιήσατο προδόσους ἢ ἀγγλική γαυτιλία καὶ κατέληξεν εἰς τὴν παρόντρυντιν τῶν μελῶν τοῦ τμήματος, ὅπως ἐκφράσωσι τὴν χρυσόβλεψην εὐχὴν ὑπὲρ τῆς αἰτηθείσης ἡδη παρὰ τῶν ἐλλήνων ἰδιοκτητῶν ἀτμοπλοίων ἀφομοιώσεως τοῦ νόμου τούτου.

Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ὁ κ. Θεοφάνης Μπαλτής, ἀνέγνω μελέτην ἀφορῶσαν τὸ τελευταῖον ἑδάφιον τοῦ ὄρθρου 834 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ὁ κ. Μπαλτής ὑπεστήριξε γνώμην ἐναντίαν τῆς ἐπιχρατούσης νομολογίας καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Οίκονομίδου ἔξενεγχθείσης. Κατὰ τὸν κ. Μπαλτήν, τὸ μετ' ἀναίρεσιν δικάζον δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δὲν δύναται κατ' αὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ ἐπιληφθῇ ζητήματος λυθέντος ὑπὸ μὴ ἀνατρεθείσης ἀποφάσεως.

Τὸν κ. Μπαλτήν ἀντέκρουσεν ὁ κ. Μπαλάνος, εἰπὼν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν τῷ Νομικῷ τμήματι πρέπει νὰ φέρωνται πρὸς συζήτησιν γενικώτερα ζητήματα καὶ ίδιας ζητήματα μὴ ἀφορῶντα ἐκχρεμεῖς δίκαιας. "Οτι οἱ λαλῶν, τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα ἥρτηται ἐκ τοῦ ὄρισμοῦ τῶν ὄριστικῶν ἀποφάσεων· κατ' αὐτὸν ἡ ἀσφαλεστέρα γνώμη εἶναι ἡ δεχομένη ὡς ὄριστικὰς ἀποφάσεις τὰς ἀπεκδυόμενας τὸν δικαστὴν πάσης περαιτέρω ἔρευνης, τούτου δὲ διοθέντος, ἢ παρὰ τοῦ κ. Μπαλτῆς ὑποστηριζομένη γνώμη δὲν εἶναι ὄρθη.

Τμῆμα Καλῶν Τεχνῶν. "Διπλῶς συνήλθεν εἰς συνεδρίαν. Συνεζητήθησαν δέ ἐν αὐτῷ οἱ ὄροι τοῦ διαγωνισμάτος τοῦ μελοποιηθεούσου θμού τοῦ Συλλόγου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΑΜ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ. Περὶ ἀφομοιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου περὶ συγκρούσεως πρὸς τὸν Ἀγγλικόν. Ἡ ἀλιγόσελιδος σύντησιατριβὴ τοῦ κ. Ἐμπειρίκου, γεγραμμένη μετὰ τῆς γλαφυρότητος καὶ ἐμβούθειας, ἡτις διαχρίνει τὰ ἔργα τοῦ νεαροῦ ἐπιστήμονος, ἀξιεπαίγως καταγινόμενου εἰς τὴν μελέτην διαφόρων νομικῶν ζητημάτων, πραγματεύεται θέμα λίαν σοβαρόν, ἀποκτήσαν μείζονα ἔτι σπουδαιότητα καὶ ἐνδιαφέρον ἐνεκα τῶν προσφάτως συμβάντων εἰς τὰς ἐλληνικὰς Οικλάσσας δύστυχημάτων. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ λάβωσιν οἱ ἀρμόδιοι ὑπὲρ ὅψιν τὰς ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ταύτῃ διατριβῇ ὄρθιας σκέψεις τοῦ συγγραφέως, αἵτινες πραγματοποιούμεναι πολὺ θά συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόσδον καὶ τὴν ἀνέψωσιν τῆς ὑποληψίεως τοῦ ἡμετέρου γαυτικοῦ.